А тут – звичайне полювання,
Розвага тобто, і не більш...
...Куди ж це ти, мале та раннє,
Так необачливо летиш?
Тікай в надійність очерету,
Згинайся нижче до землі!..
Пташа ж, відчувши поклик злету.
Несе надію на крилі.
І вірить в небо –
В небо тільки!
Тому й не чує: "Стережись!.."
Малесеньке, незграбне тільце
Криваво вдарилось об вись...
... Мисливці витерли рушницю,
Догідливо стрибає пес...
А я все бачу– б'ється птиця
Об нерозлітаність небес.